

चारकोल फेसमास्कचे फायदे जाणून घ्या

१. तुरटी आणि नारळ तेल
केस गळतीची समस्या कमी करण्यासाठी तुरटी आणि खोबरेल तेलाचे मिश्रण उपयुक्त ठरू शकते. नारळाचे तेल केसांची मुळे मजबूत करते आणि तुरटी दाळू स्वच्छ करते, ज्यामुळे केस गळणे कमी होऊ शकते.

कसे वापरायचे:
तुरटीचा एक छोटा तुकडा घ्या आणि त्याची पावडर बनवा. ही पावडर कोमट खोबरेल तेलात मिसळा.
हे मिश्रण केसांच्या मुळांवर आणि दाळूर लावा.
हलक्या हातांनी १०-१५ मिनिटे मसाज करा आणि नंतर १ तासानंतर सौम्य शाम्पूने केस धुवा.
आठवड्यातून १-२ वेळा हे पुन्हा करा.

ते काही मिनिटे डोव्यावर राहू द्या आणि
नंतर स्वच्छ पाण्याने धुवा.
आठवड्यातून एकदा हा उपाय केल्याने केस गळतीची
समस्या कमी होऊ शकते.

३. फिटकरी आणि कोरफडीचे
जेल

कोरफड केसांना म
ईश्वरायझ करते आणि त्यात
चमक आणते. तुरटी आणि
कोरफडीचे मिश्रण दाळू
स्वच्छ करते आणि केसांना
मजबूत करते. हे मिश्रण
केसांच्या मुळामध्ये ओलावा
टिकवून ठेवते, ज्यामुळे केस
गळणे कमी होते.

कसे वापरायचे:
एक चमचा तुरटी पावडर आणि दोन
चमचे कोरफडीचे जेल घ्या.
ते चांगले मिसळा आणि दाळूवर लावा.
ते १५-२० मिनिटे दाळूवर राहू द्या आणि नंतर सौम्य
श्याम्पूने केस धुवा.

हे मिश्रण आठवड्यातून एकदा वापरता येते.

A photograph showing a whole aloe vera leaf and several slices of the gel on a light-colored wooden surface. To the right, there is a small wooden bowl filled with aloe vera gel mixed with ice cubes. The background is a soft-focus indoor setting.

घरी चारकोलचा फेस मार्स्क कसा बनवायचा ?
 चारकोल फेस मार्स्क तयार करण्यासाठी मुख्य
 घटक म्हणजे सक्रिय चारकोल पावडर. याशिवाय,
 त्यात इतर नैसर्गिक घटक घालून त्याचे फायदे
 वाढवता येतात. घरी कोळशाचा फेस मार्स्क तयार
 करण्याचे काही सोपे मार्ग येथे आहेत:
 चारकोल फेस मार्स्कसाठी आवश्यक साहित्य:
 १ चमचा

पेस्ट नीट मिसळा जेणेकरून गुठळ्या राहणार नाहीत आणि ती गुळगुळीत होईल.

चारकोलचा फेस मारूक कसा वापरायचा ?

प्रथम, तुमच्या त्वचेवरील तेल आणि घाण काढून टाकण्यासाठी तुमचा चेहरा धुवा.

आता तयार केलेलीचारकोलची पेस्ट चेहऱ्यावर पातळ आणि समान थरात लावा. ते डोळ्यांभोवती आणि ओठांभोवती लावू नका याची काळजी घ्या.

मारूक १०-१५ मिनिटे सुकू द्या.

मारूक सुकल्यानंतर, कोमट पाण्याने चेहरा स्वच्छ करा आणि तो पूर्णपणे पुसून टाका.

यानंतर चेहऱ्यावर मॉइश्चरायझर लावा जेणेकरून त्वचा ओलसर राहील.

शिफॉन साडी मध्ये सुंदर दिसण्यासाठी टिप्स

योय्य पद्धत आणि वापरण्याची वेळ
 त्वचेशी संबंधित आजार दूर करण्यासाठी
 पनीरच्या पाण्याचा योय्य वापर करणे म
 हत्वाचे आहे. पनीरचे पाणी त्वचेसाठी जितके
 फायदेशीर आहे तितकेच ते वापरण्यासाठी
 सोपे आहे. ते लावण्यापूर्वी त्वचा स्वच्छ
 पाण्याने धुवा आणि सूती कापडाने हलकेच
 पुसून टाका. आता कापसाच्या तुकड्याच्या
 मदतीने पनीरचे पाणी त्वचेवर लावा.
 पनीरच्या पाण्याचा वापर त्वचेवर
 केव्हाही केला जाऊ शकतो, परंतु
 सकाळी उठल्यानंतर लगेच किंवा
 संध्याकाळी झोपण्यापूर्वी ही
 सर्वोत्तम वेळ मानली जाते.
 जर तुम्ही ते रात्री वापरू
 शकत असाल तर तुम्ही
 ते तुमच्या त्वचेवर रात्रभर
 सोडू शकता किंवा २ तासांनंतर त्वचा
 स्वच्छ पाण्याने धुवा.

अशीच एक गोष्ट म्हणजे पनीरचे पाणी, ज्यामध्ये
पनीर ठेवले जाते. जेव्हा पनीरचा वापर केला जातो
आणि पाण्याला आपण फेकून देतो. पण हे पाणी
तुमच्या त्वचेसाठी खूप फायदेशीर आहे, ज्याच्या म
द्वतने त्वचेची नैसर्गिक चमक पुन्हा आणली जाऊ
शकते आणि त्वचेची संबंधित आजार देखील बरे
होऊ शकतात. या लेखात आम्ही तुम्हाला पनीरच्या
पाण्याचे फायदे आणि त्याचा योग्य वापर कसा
करावा याबद्दल सांगणार आहोत.

त्वचेसाठी पनीरच्या पाण्याचे फायदे काय आहेत ?

१. नैसर्गिकरित्या चमक वाढवते

रसायनिक उत्पादने वारंवार वापरल्यामुळे ज
तुमची त्वचा नैसर्गिक चमक गमावत असेल तर तुम्ही
पनीरचे पाणी एकदाच वापरावे. त्वचेची नैसर्गिक चम
क वाढवण्यासाठी फक्त नैसर्गिक गोष्टी वापरण्याचा
सल्ला दिला जातो आणि पनीरचे पाणी ही त्यांपैकी
एक आहे.

२. वृद्धत्वाची लक्षणे नियंत्रित करा

आजची वार्डेट जीवनशैली आणि
खाण्यापिण्याच्या बेफिकीरीपाणुनो वृद्धत्वाची
लक्षणे लवकर दिसू लागतात. पनीरच्या पाण्यात

कधी टाचींना भेजा, कधी टॅन, कोरडी त्वचा, कधी घाण... सर्व वयोगटातील महिला पायांच्या या समस्यांने त्रस्त आहेत. आपल्या शरीराच्या महत्वाच्या भागांपैकी एक म्हणजे आपले पाय. सर्वप्रथम लोक आपल्या पायांकडे पाहतात. अशा परिस्थितीत, त्यांचे सुंदर आणि सादरीकरण करणे खूप महत्वाचे आहे. या लेखात असे काही उपाय दिले आहेत, ज्यांच्या मदतीने तुम्ही तुमच्या पायांची काळजी घेऊ शकता.

चाराचरामक गुणधर्म
फायदा म्हणजे मध
रस्ते आणि त्यांना मऊ
टाचावंजर जखमा
कर बरे करते.
टा बटमध्ये कोमट
१ टेबलस्पून मध
वांना या पाण्यात टते
, तुम्हे पाय टाँवेल
टाका. जर तुम्ही
पणे तुमच्या टाचांची
ही समस्या लवकर

पण पायही चमकदार बनवता येतात.
३. **प्युमिक स्टोन** : बदलत्या हवामानामा
ठे पायांची त्वचा कधीकधी खडबडीत होते.
त्वचेची हरवलेली चमक परत आणण्यासाठी,
पायांच्या कडक त्वचेला प्युमिस स्टोनने
घासून घ्या. प्युमिक स्टोन मृत त्वचा काढून
त्वचेला एक्सफोलिएट करण्याचे काम करतो.

कसे वापरायचे : सर्वप्रथम, तुम्हा पाय
कोमट पाण्याच्या बटमध्ये बुडवा. तुम्हाला
हवे असल्यास, तुम्ही पाण्यात थोडे बॉडी
वॉश घालू शकता. ५ मिनिटांनंतर, गोलाका
हालचालीत प्युमिक स्टोनने पाय घासून घ्या
नंतर मृत त्वचा काढून टाकल्यानंतर पाय
कोरडे करा. त्यानंतर कोणतीही क्रीम लावा
आणि मोजे घाला जेणेकरून ते पायांसाठी
अधिक प्रभावी ठरेल.

४. **ग्लिसरीन** : ग्लिसरीन त्वचेतील
ओलावा अडकवण्याचे काम करते.
हिवाळ्यात पाय मऊ, गुळगुळीत आणि

भेगा न पडण्यासाठी ग्लिसरीन हा एक सोपा उपाय आहे.

कसे वापरायचे :

दोन झाकण गुलाब पाण्यात चार झाकण ग्लिसरीन मिसळा. हे मिश्रण तुमच्या पायांना चोळा. यानंतर, मोजे घाला आणि झोपा, रात्रभर ठेवल्यानंतर सकाळी कोमट पाण्याने धवा.

संपादकीय

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

तामिळनाडूमधील सर्वपक्षीय बैठकीला दक्षिणेतील चार राज्यांच्या वरिष्ठ प्रतिनिधींसह पंजाबचे मुख्यमंत्री तसेच बिजु जनाता दलाचे प्रतिनिधीदेखील शनिवारी (२२ मार्च) उपस्थित होते. या बैठकीत 'सर्वेच्छ कृती समिती'ची स्थपना होऊन, मतदारसंघांची पुनर्रचना २५ वर्षे लांबणीवर टाकण्याचा ठराव संमत झाला. केवळ एका राज्याच्या किंवा प्रांताच्या हितापुरता हा ठराव मर्यादित नाही तर तो एकूण भारताच्या एकात्मतेसाठी महत्त्वाचा मुद्दा आहे. लोकसभेचा मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेला कायमस्वरूपी स्थगिती दिल्यामुळे भारतीय संघराज्यसमोरच्या आव्हानांना तोंड द्यायला मदत होईल. संविधानकर्त्यांनी ठरवून दिलेली लोकसभेच्या मतदारसंघांची रचना ही कायमस्वरूपी आहे, त्याचे पुन्हा अवलोकन करण्याची गरज नाही, असे मानणे हा भारताच्या संघराज्यवादाच्या तत्त्वांचा समान करण्याचा सर्वोत्तम मार्ग आहे.

हे काहीसे टेकाचे मत आहे. हा अपवादात्मक स्वरूपाचा दावा आहे. मतदारसंघांच्या पुरुरचनेला विरोध करणारे अनेकजण या पुरुरचनेला कायमस्वरूपी स्थगिती द्यावी, असे म्हणत नाहीत. काहीही राज्यांनी ह्यालोकांसंख्या नियंत्रणाहून करपात मिळवलेल्या यशस्वीतेला अनुषंगाने त्यांचा मर्यादा आणि सदोष असा मुक्तिकाव असतो. संविधानातील भारतीय संघराज्यावादाच्या रचनेला धक्का पोहोचवता येणार नाही किंवा तिचे उल्लंघन करता येणार नाही, हा मुद्दा फारसा मांडला जात नाही. त्यामुळेच संविधानातील 'संघराज्यावादाची रचना' अपरिवर्तनीय आहे, असा दावा केल्यावर त्यावर आक्षेप उठणार, त्याला प्रस्नांकित केले जाणार, हे स्वाभाविक आहे. अशा प्रकारचा दावा करणे हे संविधानाच्या मूलभूत तत्त्वांची विसंगत नाही का? प्रजासत्ताकाला ७५ वर्षे पूर्ण झाल्यावर संघराज्यावादाच्या या रचनेची आठवण का करून द्यावी लागते आहे? हे प्रस्न गंभीर आहेत आणि

त्यांची प्रामाणिकपणे उत्तरे द्यायला हवीत.

मूळ मुद्दा स्पष्ट करून आपण सुरुवात करूया. सध्याच्या मतदारसंघांच्या पुरनचनेतील दोनपैकी एक भागाशी संबंधित वा वाद आहे आणि त्याच अनुषंगाने वा युक्तिकाव घेता जातो आहे. लोकसभा मतदारसंघांच्या सीमांची नव्याने आखणी करण्याला किंवा राज्यातील विधानसभा जागांची पुरनचा करण्याला सर्वसाधारणपणे कोणाचा विरोध नसतो. त्यातून देशाच्या संघराज्यवादाला धोका पोहोचत नाही. मूळ मुद्दा आहे राखत्या आणि केंद्रशासित प्रदेशांना नव्याने ठरवून दिल्या जाणाऱ्या लोकसभा जागांचा. साधारण ५० वर्षांपूर्वी लोकसभेच्या मतदारसंघांच्या पुरनचनेला पहिल्यांदा स्थगिती देण्यात आलेली होती. असा ही स्थितिही रद्द करावी का ? को आणखी काही काळ स्थगिती असावी ? को कायमस्वरूपी यावर स्थगितीचा असावी ? सध्याचा वाद हा या मुद्द्यांच्या अनुषंगाने आहे.

त्याची चर्चा करताना हे लक्षात ठेवले पाहिजे की, मूळ संविधानातील ह्याक व्यक्ती, एक मत, एक मूल्यह या तत्वांवर मतदारसंघांचे अवलोकन केले जातील, अशी तरतूद करण्यात आलेली होती. त्याचा अर्थच मुळी प्रत्येक लोकप्रतिनिधी समान मतदारसंख्येचे प्रतिनिधित्व करेल. जर या मतदारसंख्यांमध्ये खूप मोठा फरक असेल तर मोठ्या मतदारसंघातील मतदारांच्या मतांची किंमत खूप कमी होईल; तर लहान मतदारसंख्या असलेल्या मतदारसंघातील मतांची किंमत जास्त होईल. उदाहरणार्थ, उत्तर प्रदेशमध्ये ३२ लाख लोकसंख्येसाठी एक खासदार आहे तर केरळमध्ये १८ लाखाहून कमी लोकसंख्येसाठी एक खासदार आहे. याचा अर्थ असा की सध्यादेखील, केरळमधील मतदारांच्या मताचे मोल उत्तर प्रदेशमधील मतदारांच्या मताच्या जवळपास दुप्पट आहे. काही मूलभूत मुद्दा असेल तर या विसंगतीवर उत्तर शोधले पाहिजे. संविधानातच या अनुषंगाने काही अपवाद मांडले आहेत. गोवा आणि अरुणाचल प्रदेश यांसारख्या राज्यांमध्ये ८ लाखाहून कमी लोकसंख्येचे लोकसभेचे मतदारसंघ आहेत. सगळे लोकसंख्या असूनही त्यांना अधिक प्रतिनिधित्व देताना ह्या असमान संसारज्यवादह (अँसिमेट्रिकल फेडरॅलिझम) हे तत्त्व संविधानाने स्वीकारले आहे. लोकशाहीच्या सामान्य तत्वांना वळसा घालून विचारपूर्वक हे प्रतिनिधित्व देण्यात आले होते.

माझे म्हणणे असे आहे की, आता हे वास्तव लक्षात घेऊन असमान प्रतिनिधित्वाचे तत्त्व एकूणतःच लागू केले पाहिजे. अशा प्रकारची परिस्थिती उद्भवेल असे संविधानकर्त्यांनाही वाटलं नसावं. लोकसंख्या नियंत्रणातील या किंवा अपयश हा माझा मुद्दा नाही. जन्म दर आणि मृत्यू दर हे एकूण लोकसंख्येतील प्रवाहानुसार ठरतात. अधिक विकसित राज्यांमध्ये आणि समाजिक समूहांमध्ये लोकसंख्या लवकर घटते. यात सरकारीनाथ श्रेय घेणाऱ्यांचे काहीही नाही. शिवाय या लोकसंख्येबाबत केलेल्या युक्तिवादाचा आधार घेऊनच गरीब

आणि वंचितांच्या विरोधात
मुद्दा वेगळ्या आहे.

संविधान लागू
सांस्कृतिक, आर्थिक आणि
बाबतीत भेदरेषा निर्माण झाल्या.
अधिक ठळक झाल्या. वाढत
पुरस्चनेमुळे आणखी एक
धोका आहे. त्यातून
आणखी तीव्र
आह
त्यातून
शकतो.
ऐक्याविषयी
वाटतो

मांडणी होऊ शकते. माझा

झाल्यापासून भारतात
सामाजिक या तिन्ही
गेल्या तीन दशकांत त्या
गेल्या. मतदारसंघांच्या
भेदरेषा निर्माण होण्याचा
आधीच्या तीन भेदरेषा
होतील, अशी भीती
देशाच्या एकतेला
धोका पोहोचू
भार ताच्या
ज्यांना चिंता
त्यांनी मुख्यतः

हॉलैंड आणि आधीच असलेली दरी आणखी वाढत जाईल. राज्यांच्या २०२६ साली अंदाजित केलेल्या लोकसंख्येच्या प्रमाणानुसार मतदारसंघांची संख्या निर्धारित झाल्यास हा थोका निर्माण होऊ शकतो, हे मिलन वैष्णव आणि जेमी हंटसन यांच्या विशेषणानुसार लक्षात येते. मतदारसंघांच्या या पुनर्रचनेमुळे दक्षिणेत राज्ये आपल्या जागा गमावतील. केरळ आणि तामिळनाडूच्या प्रत्येकी आठ जागा, कमी होतील तर आंध्र आणि तेलंगणा मिळून आठ जागा कमी होतील. तसेच कर्नाटकच्या दोन जागा कमी होतील. याशिवाय बिगर हिंदी भाषिक राज्यांच्याही जागा कमी होतील: पश्चिम बंगालच्या सहा जागा, उडिसाच्या तीन जागा तर पंजाबची एक जागा कमी होईल. हिमाचल प्रदेश आणि उत्तराखंड या दोन्हीचा अपवाद (या दोन्ही राज्यांची प्रत्येकी एक जागा कमी होईल.) वगळता उत्तर भारतातील सर्वच हिंदी राज्यांच्या जागा वाढतील : उत्तर प्रदेश (अधिक ११), बिहार (अधिक १०), राजस्थान (अधिक ६) आणि मध्य प्रदेश (अधिक ४०). म्हणजे सरळ, हिंदी भाषिक राज्ये आणि बिगर हिंदी

भाषिक राज्ये यांच्यामधील आधीच ताणलेले संबंध विघडवून टाकणारी ही मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेची योजना आहे. सध्या हिंदी पट्ट्यात लोकसभेच्या ५४३

पैकी २२६ जागा आहेत. मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेनंतर या जागांची संख्या होईल २५९. सध्या लोकसभेच्या १३२ जागा असलेल्या दक्षिणेतल्या राज्यांना पूर्वेकडच्या किंवा पश्चिमेकडच्या राज्यांसोबत हातमिळवणी करून कोणत्याही साविधानिक दुरुस्तीला विरोध नोंदवणे शक्य होतं. मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेनंतर मात्र त्यांच्याकडची ही निर्णायक सत्ता संपुष्टात येईल.

अशी रचना ही भारतीय संघराज्याच्या मूळ तत्वांच्या विरोधात आहे. विविधधर्तीला एकतेच्या तत्वाशीही हे विरुद्ध आहे. संविधानातील संघराज्याच्या तत्वांत कोणत्याही भागाचे वर्चस्व असू नये, असा विचार मांडलेला आहे. या तत्वाचा सन्मान करणे हे सामाजिक कराराशी सुसंगत आहे. हा सामाजिक करार भारतीय संघराज्यवादाच्या तत्वांमध्ये अध्याहृत आहे. भारत हे काही 'सर्व' घटकराये एकत्र येऊन' (किमिंग टुगेदर), तसा लिखित करारावर करून तयार झालेले संघराज्य नाही. 'आपण सर्व' घटकराज्यांचीच निर्मोटा बांधून असलेले' (होल्डिंग टुगेदर) संघराज्य आहोत जिथेथे करार गृहीत धरला आहे; पण तेच संघराज्यांचे पानाभूत अधिष्ठान आहे. हा अलिखित करार मान्य केल्यावर दोन दावे हे कायमस्वरूपी निरस्त होतात : (१) निव्वळ लोकसंख्या आधारावर प्रतिनिधित्व, (२) कर महसूलाच्या आधारे केंद्र राज्यातील निधी वाटप. हिंदी भाषिक राज्ये आणि बिगर हिंदी भाषिक राज्ये येथे एका बाबतीत पराभूत ठरतील पण दुसऱ्या बाबतीत विजयी ठरतील. तात्कालिक निवडणुकीय फायद्या-तोटांच्या पलीकडे जाऊन या मूलभूत कराराने राष्ट्रीय प्राताळीवर एकमत झाले तर पांच चॅटजी म्हणतात त्याप्रमाणे 'त्याय प्रजासत्ताक'च्या दिशेने एक पाऊल पुढे पडेल.

भरे कासवांचा मेळा

निसर्गात प्राण्यांचे मोठ्या प्रमाणात एकत्र येणे, 'विल्डरबीस्ट'च्या स्थलांतरामध्ये किंवा ओडिशालील गहिरमाथा येथील समुद्रकिनार्यावरील कासवांमध्ये दिसून येते. प्राण्यांचा असा 'मेळा' स्वतःचे अस्तित्वा टिकवण्यासाठी असतो. त्याचा संबंध

इतर गोष्टींशी लावणे योग्य नाही. म्हणूनच कासवांच्या या मेळ्याविषयी जाणून घेणे अगत्याचे ठरते. साधारण दोन फूट लांबीच्या ऑलिव्ह रिडले कासवांच्या पाठीवरील कवच हे हिरवट रंगाचे असते. ही कासवे मांसाहारी असतात. ती जेलीफिश, खेकडे

तसेच समुद्रातील मृदुकाय प्राण्यांची	लाख
शिकार करतात. तेच त्यांचे खाद्य.	एका
ही कासवे पॅसिफिक, अटलांटिक	पोहो
आणि हिंदी महासागरात आढळतात.	कासक
ऑर्लॅंड रडले कासवे ओडिश्या तसेच	उपन्यास
महाराष्ट्रातील वेळस, अलिबाग,	ऋषि
डहाणू, रत्नागिरी या किनाऱ्यावर	जवळ
फेब्रुवारी महिन्याच्या दरम्यान घटरी	अंडी
करता दिसतात. अंडी घालण्यासाठी	येणा
हजारी मैलांचा प्रवास करून	विस्म

लाखोंका संख्येने मादी कासवे दरवार
एकाच ठराविक समुद्रकिनार्यावर
पोहोचतात. प्रवासादरम्यान
कासवे पृथ्वीका चुंबकीय क्षेत्राचा
उपयोग करतात. ओडिशाला
ऋषिकुल्य समुद्रकिनार्यावर या वन
जवळपास सात लाख कासवांची
मादी घातली आहेत. त्यांचा जगाचा
येणारे अडथळे, मासेमारांची माळा
विस्कळीत असलेली सागरी परिसंस्था

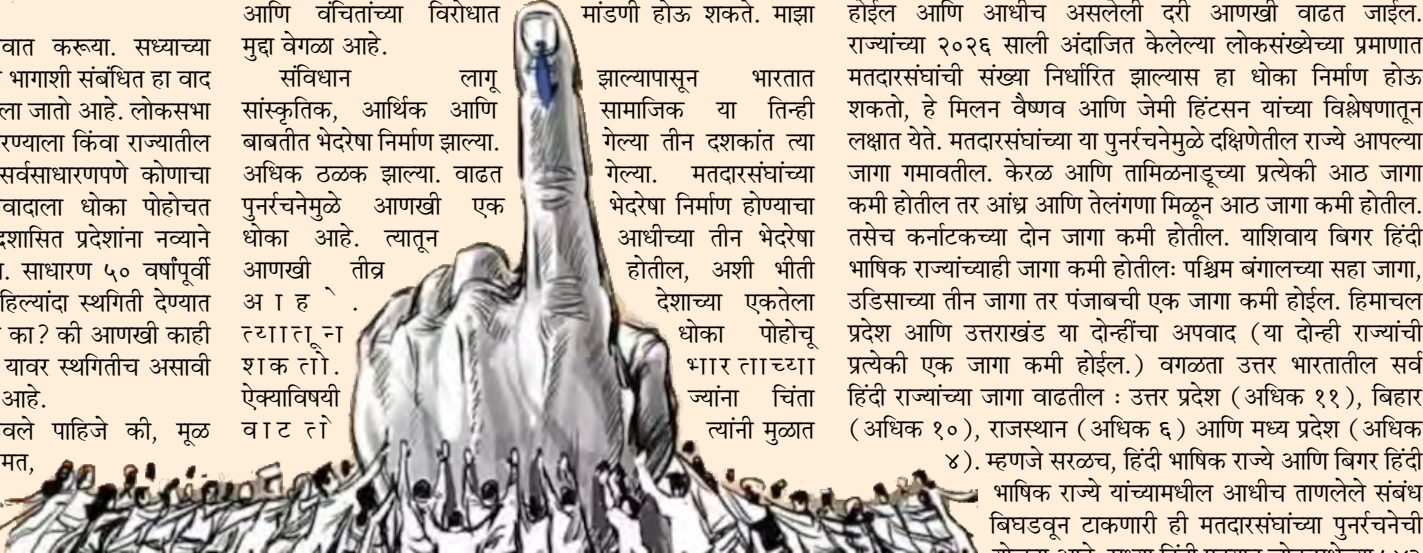
किनायावरील प्रदूषण, अड्यांची चोरी, पिल्लांच्या वाढीच्या सर्व टप्प्यांवर तापमानाच्या होणार्या परिणामा, घरट्यांसाठीचे योग्य आसं मोजकेच अधिकांस या कारणांमुळे आयुष्यसिंणने त्यांना 'असुरक्षित' घोषित केले आहे. ही कासवे सामूहिकपणे जी घरटी करतात त्या घटनेला 'अरिबाडा' म्हणतात. स्थानिकमध्ये या शब्दाचा अर्थ 'समुद्रमार्गे आगमन' असा होतो.

भाकरी तर फिरवली, पुढे काय?

जेव्हा मजबूत इंजिन असते, तेव्हा ते हव्या तितक्या डब्यांना हव्या त्या वेगाने पुढे नेऊ शकते, पण इंजिन मजबूत असूनही त्याला मोठ्या प्रमाणात डबे का सापडत नाहीत आणि जे सापडतात, ते टिकून का राहत नाहीत. ते इंजिनापासून वेगळे होऊन दुसऱ्या इंजिनाला का जोडून घेतात, ही परिस्थिती आहे महाराष्ट्र नवनिर्माण सेनेचे अध्यक्ष राज ठाकरे आणि त्यांच्या पक्षाची. राज ठाकरे यांच्यासारखे मजबूत इंजिन असताना या पक्षाला नवसंजीवनी देण्यात त्यांना का अपयश येत आहे, हा एक राजकीय संशोधनाचा विषय आहे. समाजात प्रभाव आहे, पण निवडणुकीच्या राजकारणात अभाव आहे, अशी मनसेची अवस्था आहे. राज ठाकरे यांनी आता भाकरी फिरवली आहे. पक्षसंघटनेत फेरबदल केले आहेत. मनसेच्या केंद्रीय समितीची स्थापना करत मुंबई आणि ठाणे शहरातील पदाधिकाऱ्यांवर नवी जबाबदारी सोपवण्यात आली आहे. मुंबई शहराध्यक्षपदाची जबाबदारी संदीप देशपांडे यांच्यावर सोपवण्यात आली आहे. तसेच चरम शठांवे यांच्यावर मनसेच्या सर्व शाखाध्यक्षांची जबाबदारी देण्यात आली आहे. केंद्रीय समितीच्या गटाध्यक्षपदाची जबाबदारी बाळा नांदगावकर यांच्याकडे देण्यात आली आहे. तसेच नितीन सरदेसाई यांच्याकडे विभाग अध्यक्षपदाची जबाबदारी देण्यात आलेली आहे. महानगरपालिकांच्या निवडणुकांचा विचार करून राज ठाकरे यांनी ही तयारी सुरू केली आहे. मागील निवडणुकांमध्ये आलेले अपयश विसरून नव्या दमाने निवडणुकीला सामोरे जाण्याचा राज ठाकरे यांचा निर्धार यातून दिसून येतो. २०१४च्या लोकसभा निवडणुकीपूर्वी राज ठाकरे आणि भाजपच्या नेत्यांच्या गाठीभेटी होत होत्या. राज ठाकरे दिल्लीत भाजपचे चाणक्य अमित शहा यांनाही भेटून आले होते, इतकेच नव्हे तर मुंबईतील काही जागा मनसेसाठी सोडल्या जातील, अशीही चर्चा सुरू झाली होती. पण पुढे भाजप आणि राज ठाकरे एकत्र आले नाहीत. इतकेच नव्हे तर मनसेचे कार्यकर्ते पक्ष निवडणुकीत उतरेले, अशी आशा बाळगून असताना राज ठाकरे यांनी विधानसभेच्या तयारीला लागा असे सांगितले. त्यातील काहींचा हिरोमोड झाला. पुढे जेव्हा राज्यत विधानसभा निवडणूक झाली, तेव्हा राज ठाकरे यांनी आपला पक्ष स्वबळावर निवडणुकीत उतरवला. तेव्हा तर त्यांनी माहिम मदारसंघातून त्यांचा मुलगा अमित ठाकरे याला निवडणुकीत उतरवले होते. राज ठाकरे याच परिसरात राहतात, त्यामुळे राज यांच्यासाठी हा प्रतिष्ठेचा विषय होता, तरीही अमित ठाकरे यांचा पहिल्याच निवडणुकीत पराभव झाला. खरे तर राज ठाकरे यांच्यासाठी हा मोठा धक्का

होती. विधानसभा निवडणुकीत झालेला मोठा पराभव पचवून राज ठाकरे यांनी पक्षाची फेरबांधणी केली आहे. खादिपालट केला आहे. पक्षात नवी ऊर्जा निर्माण करण्याचा प्रयत्न केला आहे. राज्यातील महानगरपालिकांच्या निवडणुकांचे प्रकरण ओबीसी आरक्षणावरून सर्वोच्च न्यायालयात अडकेले आहे, त्याचा कधी निकाल लागणार हा एक गुंतागुंतीचा प्रश्न आहे. हा गुंता सुटणार आहे की, वर्षानुवर्षे हे असेच सुरू राहणार आहे, हेच कळायला मार्ग नाही. महापालिका निवडणुकांमध्ये लोकप्रतिनिधी नसल्यामुळे स्थानिक पातळीवरील विकासकांमार्फत त्याचा परिणाम झालेला आहे. त्यामुळे या निवडणुका लवकर लागायत्यात, असे लोकांना वाटते. लोकसभा निवडणूक गेली, विधानसभा निवडणुकीतही पक्षाला अपयश आले, आता संधी आहे, महानगर पालिकांच्या निवडणुकांची. त्यात पक्षाला काहीही करून आपले स्थान बळकट करावे लागेल. कारण जोपर्यंत पक्षाचे उमेदवार निवडून येत नाहीत, तोपर्यंत महानगरपालिकांचे प्रत्यक्ष जाऊन लोकांचे प्रश्न मांडता येत नाहीत, तसेच पक्षाचे सदस्य निवडून येऊन बहुमत मिळाले तर सत्ता स्थापन करता येते. त्यामुळे लोकांचे प्रश्न सोडवता येतात. पायाभूत सुविधा उभारून शहराचा विकास करता येतो. राज ठाकरे यांच्या भाषणांना लोक मोठ्या सख्खेने ऐकयला येतात. इतकेच काय तर त्यांचे भाषण सुरू असताना वृत्तावहिण्या बाकीचे सर्व कार्यक्रम थांबवून राज ठाकरे यांचे भाषण दाखवतात. राज ठाकरे काय बोलणार याविषयी लोकांना उत्सुकता असते. कारण त्यांच्या विधानांचा समाजमानावर मोठा परिणाम होत असतो. याला कारण म्हणजे राज यांच्या आवाहानानुसार काम करणारा कार्यकर्ता त्यांच्याकडे आहे. त्यामुळे राज यांच्या वक्तव्याची सरकारलाही दखल घ्यावी लागते. राज आपल्या भाषणामध्ये सत्ताध्यांवर सडकून टीका करतात. त्यांचे मुद्दे लोकांना पटण्यासारखे असतात. लोकांना राज काय बोलतात ते कळतं, पण त्यांना मते देण्यासाठी ते वळत का नाहीत, या प्रश्नाचे उत्तर सापडत नाही. शिवसेनाप्रमुख बाळासाहेब ठाकरे यांची भाजपशी युती करून राज्यत सत्ता आणली. पण त्यावेळी आजच्यासारखी परिस्थिती नव्हती. आता खूपच फाटाफूट झालेली आहे. त्यामुळे पक्षाला निवडणुकीत राजकारणात स्थापित करण्याचे राज ठाकरे यांच्यापुढील आव्हान अधिक अवघड आहे. एका खोब्याभाईचे काय घेऊन बसलात, इथे संपूर्ण विधानसभेत खोकेभाई भरलेत, असा टोला राज ठाकरेंनी सरकारला लागावला. पण त्या विधानसभेत पोहोचणे हे वाटते तितके सोपे नाही, हेही त्यांना माहीत असावे.

मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेचे धोके

आधीच्या तीन भेदरेषा कमी करण्यासाठी प्रयत्न केले पाहिजेत. आधीच्या तिन्ही भेदरेषांना मिळणारी ही चौथी भेदरेषा निर्माण होऊ नये, याची दक्षता घेतली पाहिजे. त्यामुळेच मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेला स्थगिती दिली पाहिजे.

पहिल्या सांस्कृतिक भेदरेषेने उत्तरेतील हिंदीभाषिक राज्ये आणि दक्षिणेतील विंगार हिंदीभाषिक राज्ये तसेच पूर्व आणि पश्चिम यांमधील दोरी वाढलेली. सुरवातीला मूलून चहा भेद होता. हिंदी बरी फाळणीनंतर वाढत गेली. या दरीतून फूट पडू नये यासाठी राजकीय नेतृत्वाना प्रयत्न केले. त्यामुळेच भाषावार प्रातरचना मान्य करणे असो या राजभाषा मंडळाने एखाद्याच भाषेला (हिंदीला) मान्यता नाकारणे असो असो, यांसांख्या निर्णयानातून फूट रोखण्याचा प्रयत्न झाला. गेल्या तीन दशकातील आर्थिक विकासातून दक्षिण भारत आणि उत्तर, पूर्व भारतमध्ये मोठ्या प्रमाणावर आर्थिक विभक्ता निर्माण झाली. गमन नशेने, भाषिक आधारवार विभाजन झालेले भाग आर्थिक वाबतीतून तत्पनेने भाषिक वक्चद ठरले आहेत.

भाजपच्या उदयासोबत चौथी भेदेरषा अधिक ठळक झाली आहे. भाजपचे पूर्ण वर्चस्व आहे अशी उरतेरली राज्ये आणि जिथे भाजप सध्या सध्या रिंगणात आहे (कर्नाटक, ओडिशा, पश्चिम बंगाल) किंवा भाजपचा कमी प्रभाव आहे (अंध्र प्रदेश, तामिळनाडू, केरळ) अशी राज्ये यांमधील भेदेरषा वाढत गेली आहे. या तिन्ही भेदेरषा एकमेकींना पूर्णपणे मिळत नाहीत; मात्र हिंदी पट्टा आणि दक्षिणेतील राज्ये या प्रत्येक भेदेरषेच्या परस्परविरोधी बाजूंना आहेत एवढे नक्की.

मतदारसंघांच्या पुनर्रचनेमुळे ही चौथी भेदरेषा अधिक ठळक

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उद्यान विभाग

दुसरा मजला, प्रभाग समिती क्र. ०४, कै. विलासराव देशमुख भवन,
जागिड इन्क्लेव्ह, कनकिया, मिरारोड (पुर्व) ता. जि. ठाणे - ४०१ १०७, दुरध्वनी - २८१०३४०९.

स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सव

जा.क्र. मनपा/उद्यान/मिरारोड/१२०७/२०२४-२५

दिनांक : २६/०३/२०२५

// जाहिर नोटीस सुचना //

महाराष्ट्र (नागरी क्षेत्र) झाडांचे जतन अधिनियम १९७५ च्या महाराष्ट्र अधिनियमानुसार केलेल्या सुधारणा विचारात घेऊन अधिनियमाच्या प्रकरण पाच कलम ८(३) अन्वये या नोटीसीद्वारे असे जाहिर करण्यात येते की, प्रत्यक्ष पाहणी केली असता झाडे काढणे त्याचा तपशिल खालीलप्रमाणे आहे.

अ. क्र.	ठिकाण	वृक्षांची नावे	वृक्षांची संख्या	अंदाजे वय	मुळासहित काढणे / पुनःरोपण करणे	तपशील
१	मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील मिरारोड (पु.) मंगळ नगर येथील जिवक हॉटेल ते कोर्ट पर्यंत मुलभुत सोई सुविधांचा विकास योजना अंतर्गत नाल्याचे बांधकाम महानगरपालिकेमार्फत करावयाचे आहे. सदर नाल्याच्या आखणी मध्ये २७ नग झाडे मुळासहित काढणे व ०१ नग वडाचे झाड पुनःरोपण करणे असे एकूण २८ नग आखणी मध्ये विकास कामात बाधित होणारी झाडे मुळासहित काढणे आवश्यक आहे. मा. कार्यकारी अभियंता (सा.बां/विद्युत) यांचे दि. २०/०३/२०२५ रोजीचे पत्र.	गुलमोहर पेल्ट्रोफॉम रेन्ट्री अशोका सप्तपर्णी बदाम खाया ब्लॉसमचेरी बकुळ पिंपळ वड	११ २ २ ४ १ ३ १ १ १ १ १	१० वर्षे ८ वर्षे १० वर्षे ०८ वर्षे १२ वर्षे १० वर्षे १० वर्षे १० वर्षे ७ वर्षे ८ वर्षे ५ वर्षे	मुळासहित काढणे पुनःरोपण करणे	विकास कामात बाधित

यासदर प्रस्तावित वृक्ष तोडण्याची परवानगी देण्याचा इरादा आहे. याबाबत नागरिकांच्या काही हरकती तसेच सदर वृक्षांवर पक्षांची घरटी असल्यास जाहिर सुचना प्रसिध्द झाल्यापासुन ७ दिवसाच्या आत लेखी स्वरुपात उप-आयुक्त (उद्यान विभाग), मुख्य कार्यालय, भाईंदर (प.) येथे किंवा garden@mbmc.gov.in किंवा mbmc.garden@gmail.com या ई-मेल आयडी वर कळविण्यात यावे. तसेच मुदतीनंतर प्राप्त होणा-या हरकती / सुचनांचा विचार केला जाणार नाही याची कृपया नोंद घ्यावी.

जा.क्र. मनपा/मावज/ई- ४७७९३८१/२०२४-२५

दि. २७/०३/२०२५

(कांचन गायकवाड)
सहाय्यक आयुक्त तथा
वृक्ष अधिकारी
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

